

Wet adhesion test

Deze test, in het Nederlands de “hechtingproef na vochtbelasting” genoemd, is in de 14^e editie van de Qualicoat eisen geïntroduceerd als proef voor het verkrijgen van een Qualicoat licentie en herhalingsinspecties. Tevens is de test opgenomen in de paragraaf “Inhouse Control”, de paragraaf waarin omschreven staat welke keuringen het coatingbedrijf zelf moet uitvoeren ter controle van zijn eigen productieproces.

Het doel van deze test is om op een snelle manier informatie te krijgen over de kwaliteit van de voorbehandeling van het aangebrachte coatingsysteem. De droge hechtingproef, de zogenaamde ruitjesproef, volstaat niet meer. In de praktijk is gebleken dat op een schoon, maar niet optimaal voorbehandeld proefstuk de resultaten eigenlijk altijd goed zijn. Een mooie test dus om jezelf voor de gek te houden.

De “wet adhesion test” wordt als volgt uitgevoerd:

Dompel het proefstuk gedurende twee uur in kokend gedemineraliseerd water (max 10 microsiemens bij 20°C). Neem na twee uur het proefstuk uit het water en laat dit gedurende minimaal één en maximaal twee uur afkoelen. Voer na afkoeling de ruitjesproef uit zoals omschreven in de “dry adhesion test”.

Als alternatief voor deze test kan ook de pressure cooker test, in het Nederlands de dampkootest, uitgevoerd worden. Hierbij worden de proefstukken niet gedompeld maar onder hoge druk in de damp boven kokend gedemineraliseerd water geplaatst. Voor deze test is wel een snelkookpan vereist. De resultaten van beide tests zijn goed vergelijkbaar.

Deze natte testen zijn een zeer goed alternatief voor de Machu test. Hierbij werden op zeer matig voorbehandeld aluminium, ver onder het minimum niveau van de Qualicoateisen toch nog goede resultaten behaald.

Toelichting geschreven door F. Viester